ODVJETNIČKI URED
Ivica Parlov – odvjetnik

petak, 13. lipnja 2025

OPĆINSKI SUD U SPLITU

P-1670/16

TUŽITELJ: BRATSTVO -HOLDING d.o.o. Novi Travnik, Bosna i Hercegovina, OIB : 59604208275

TUŽENICI: ad ŽELJKO KOVAČEVIĆ Fošal 10., Omiš

Ad 2 IVAN VULIĆ**,** Zakučac br. 20, 3210 Omiš-Zakučac, OIB: 01506601247

ŽALBA TUŽENIKA AD 2

Prije svega predlažemo sudu po članku 67 st 5 Zakona o parničnom postupku delegirati ovaj predmet na bilo koji drugi Županijski sud u Republici Hrvatskoj osim sudu u Splitu.

Budući, smo svjedoci više akcidentalnih odluka u ovoj pravnoj stvari koji su apsurdni kao što je predmetna. Uostalom Županijski sud u Splitu odbio žalbu na presudu (23.01.2017) prvog stupnja u manje od šest mjeseci što je nesvakidašnja ažurnost s obzirom na mnogo predmeta koji su neriješeni čekali prije ove stvari.

Sud je u predmetu broj P 1670/16 rješenjem od 16.05.2025.odbio prijedlog za ponavljanje postupka

Protiv Rješenja Općinskog suda u Splitu od 16.05.2025.- godine broj P 1670/16 podnosi žalbu te istu pobija u cijelosti zbog svih dopuštenih razloga, posebno predviđenih odredbom čl.353.st.1. ZPP-a.
– bitne povrede odredaba parničnog postupka, -
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i –
- pogrešne primjene materijalnog prava.

❖ Apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2.t.11. ZPP-a.

❖ Predlažemo sudu uvažiti žalbu i preinačiti presudu na način da sud drugog stupnja prihvati prijedlog tuženika ad 2 podredno ukinuti pobijano rješenje i vratiti na ponovno postupanje.

U točki 14 pobijana rješenja sud obrazlaže

Sjedište ureda
Split – Varaždinskaa 2B.
Tel/fax (021) 380-284
e-mail: odvjetnik.ivica.parlov.@st.t-com.hr

„Dakle, iz svega gore navedenoga proizlazi da je društvo od osnivanja do danas radi usklađivanja sa zakonom mijenjalo oblik, pa time posljedično i sam naziv, ali se od samoga početka postupka do danas radi o istom trgovačkom društvu, što nesporno i proizlazi iz predmetnog povijesnog izvatka.
U skladu s člankom 83. stavkom 1. ZPP-a radi se o otklonjivom nedostatku, a ne kako to pogrešno navodi tuženik pod 3. o promašenoj aktivnoj legitimaciji na strani tužitelja.
Nadalje, u trenutku podnošenja prijedloga za ponavljanje postupka od strane tužitelja 16. listopada 2014. punomoć izdana punomoćnici je ispravno glasila na dioničko društvo, jer upravo iz povijesnog izvatka trgovačkog društva proizlazi da je još rješenjem iz 2003. društvo zbog usklađivanja sa zakonom promijenilo oblik, pa time posljedično i sam naziv te iz društva s ograničenom odgovornošću prešlo u dioničko društvo.
Dakle, punomoćnica tužitelja je u trenutku podnošenja prijedloga za ponavljanje postupka 16. listopada 2014. imala valjanu punomoć koja je glasila na dioničko društvo, što je predmetno trgovačko društvo u tom trenutku i bilo. Činjenica da se predmetno trgovačko društvo i kasnije tijekom postupka navodio kao društvo s ograničenom odgovornošću nije okolnost zbog koje bi trebalo prihvatiti prijedlog za ponavljanje postupka niti je okolnost na kojoj tuženik pod 3. temelji svoj prijedlog za ponavljanje postupka.“

U citiranoj točki 14 sud je stava da je društvo mijenjalo oblik međutim da se radi o istom trgovačkom društvu. Ovakav stav je suprotan članku 3 stavka 3 Zakonu o trgovačkim društvima koji utvrđuje da u trgovačka društva spadaju: javno trgovačko društvo, komanditno trgovačko društvo ,dioničko društvo, društvo s ograničenom odgovornošću i gospodarsko interesno društvo. Prema tome, sud si ne smije dopustiti ne poznavanje elementarnog prava i zauzeti stav da je nakon promjene oblika riječ o istom trgovačkom društvu!?

Sud je počinio apsolutno bitnu povredu parničnog postupka pozivajući se na st 1 članak 83. Zakona o parničnom postupku. Navedeni članak se primjenjuje za vrijeme trajanja prvostupanjskog odnosno drugostupanjskog postupka, kada je moguće otkloniti ovakav nedostatak novi dokazom. Međutim, nakon donošenja pravomoćne presude isključivo se primjenjuje članak 421. stavak 1. točka 3., Zakona o parničnom postupku gdje je kogentnom odredbom prisilne naravi utvrđeno da nedostatak ovlaštenja nakon pravomoćnog okončanja postupka je razlog podnošenja odnosno prihvata prijedloga za ponavljanje postupka.

U suprotnom ostaje krnja presuda kao u ovoj pravnoj stvari gdje u preambuli presude Općinskog i Županijskog suda na strani tužitelja ostaje BRASTVO HOLDING d.o.o.

Tuženik ad 2 se sablaznuo nad bešćutnošću suda u posezanju za novim dokazom(izvadak iz sudskog registra) u pravomoćno okončanom postupku! Ne postoji niti jedna zakonska odredba u Zakonu o parničnom postupku koja bi opravdala ovako postupanje, niti sud nastoji u svojoj odluci potkrijepiti svoje postupanje zakonskom odredbom koja bi tako što dopustila.

Sud je ograničen temeljem točke 3 st. 1 članka 421 ZPP-a utvrditi prema stanju spisa broj P 1670/16 da li je tužitelj tijekom trajanja okončanje parnice imao ovlaštenje za zastupanje ili to nije imao? Naknadnim dokazima zadirati u pravomoćnu presudu banalizira se uloga i postojanje zakona time i sama suda.

Sud u točki 15 navodi da tuženik ad 2 nije naveo okolnosti iz kojih bi proizlazilo da je isti podnio prijedlog u predviđenom zakonskom roku. Navedeno nije točno, tuženik ad 2 iscrpno je u svom Podnesku od **04.03.2025**. godine obrazložio da je upravo po uvidu i saznanju podnio opisani Prijedlog za ponavljanje postupka. Sud pogrešno tumači institut izvanrednog pravnog lijeka u odnosu na subjektivni rok od 30 dana. Taj rok od 30 dana u svom nazivu sadrži suštinu a to je subjektivni odnos tuženika prema određenom razlogu za podnošenje prijedloga za ponavljanje postupka. Dakle, ovdje nije riječ o trenutku kada je tuženik mogao saznati za nekakav propust (u ovom slučaju izostanak valjanje punomoći koja je u jednom primjerku predana isključivo u sudski spis). Već trenutak uvida u sudski spis kao njegov subjektivni odnos prema ovoj konkretnoj pravoj stvari, gdje je tuežnik ad 2 dostavio fotografiju punomoći s danom kada je saznao za nedostatak ovlaštenja i navedeno uslikao.

Dakle, ostaje ne jasno dio obrazloženja u kom sud navodi kako tuženik ad 2 ničim nije dokazao da je upravo u ovom roku od 30 dana saznao za nedostatak ovlaštenja punomoćnika tužitelja. Naime, sud po službenoj dužnosti brine o nedostatku ovlašenja pa ako je imao sumnju u svezi roka za podnošenje prijedloga, tada je morao zakazati ročište i na tu okolnost provesti dokaze!! Međutim, sud je naprasno donio odluku bez da je proveo svoju službenu dužnost na okolnosti koje su joj nejasne.

Spomenuta točka 15 pobijana rješenja isključivo usmjerena otklanjanju gruba propusta suda koji je dopustio da punomoćnik svoju stranku- tužitelja -zastupa bez valjane punomoći što predstavlja APSOLUTNO BITNU POVREDU PARNIČNOG POSTUPKA koju sud svjesno prešućuje!

Ovdje nije riječ o promjeni naziva društva, već preoblikovanju društva iz društva s ograničenom odgovornošću u dioničko društvo! Zbog takvog preoblikovanja sud je trebao u tijeku trajanja postupka (prije pravomoćnosti) donijeti posebno rješenje o prekidu a kasnije i nastavku postupka; kako je to propušteno, tako u ovom trenutku nakon pravomoćnosti ove pravne stvari broj P 1670/16, nije moguće izvršiti subjektivnu preinaku na strani tužitelja u preambuli i izreci presude pa na mjesto BRASTVO HOLDING društvo za ograničenom odgovornošću umetnuti BRASTVO HOLDING dioničko društvo! Međutim, sudu ovo ne smeta ali ostaje činjenica da je izreka donesena u korist tužitelja kao "**mrtve" osobe** koja je tijekom postupka prestala postojati !!

To što je tužitelj dostavio izvatka iz sudskog registra, nema nikakva utjecaja na pravomoćnu presudu i nazive stranka označenih u istoj i dalje u pravomoćno okončanom spisu stoji punomoć koja ne daje ovlaštenje tužitelju za zastupanjem osobe koja je navedena u izreci i preambuli presude suda prvog i drugog stupnja!!

Pojednostavljeno rečeno tužitelj za čitava postupka nije imao punomoćnika s valjanom punomoći što je razlog za ukidanjem svih radnji poduzetih u ovom pravomoćno okončanom predmetu! Dok zadiranje novim dokazima u pravomoćno okončanu pravnu stvar je presedan koji ako uđe u praksu sudova čini sud samom sebi svrha, koji provodi svoju volju a ne zakon.

Predmet spora parnice P 1670/16 upisane u ZU 757 KO Omiš.

Tužitelj nije mogao niti postati vlasnikom nekretnine koja je predmet ovog postupka, budući je isti pravna osoba iz B i H. Pravne osobe iz B i H sukladno važećim pravnim propisima koji reguliraju privatizaciju u B i H nisu niti mogli postati vlasnici nekretnina koje se nalaze izvan B i H, pa sve u situaciji da bi njihov pravni prednik iste nekretnine stekao naplatnim pravnim poslom. Sukladno odredbama "Zakon o početnom bilancu stanja produzeća i banaka" (SN F B i H 12/98 i dr) nekretnine koje su bile u vlasništvu društvenih poduzeća u B i H postaju nakon privatizacije vlasništvo Kantona. Štoviše ista nekretnina prigodom pretvorbe pravnog prednika (tvornice za izradu mašine i matrificiranih proizvoda Brastvo novi Travnik) nije unijeta u aktivni bilanc odnosno nije navedena kao nekretnina kojom se prodajom dionica ili udjela poduzeća koji je predmet privatizacije uopće može steći vlasništvo.

Iz gornjih navoda jasno je da je na strani tužitelja nedostatak aktivne legitimacije, jer dostavom izvatka iz sudskog registra ne dolazi do pukog brisanja naziva :
-društvo s ograničenom odgovornošću
i upisa dioničkog društva.

Nego suprotno stavu suda (točka 14 pobijana rješenja) treba i utvrditi da li je predmetna nekretnina prenijeta oblikovanjem na novog slijednika Brastvo Holding d.d. , što ovdje evidentno nije slučaj jer ista nekretnina je res extra comercio sukladno zakonu B i H !!

Slijedom iznijetog, temeljem članka 421. stavak 1. točka 3., Zakona o parničnom postupku u svezi s člankom 423. stavak 3. istog Zakona, tuženik ad 2. putem ovog punomoćnika predlaže preinačiti rješenje i usvojiti prijedlog za ponavljanje postupka.

Ivica Parlov
Digitally signed by Ivica Parlov
Date: 2025.06.13 12:25:20 +02'00'